

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Atzinums par tematu "Grozīts priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu"

KOM(2005) 334 galīgā red. — 2003/0329 (CNS)

(2006/C 195/13)

Komisija saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 250. pantu 2005. gada 14. oktobrī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu:

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Ekonomikas un monetārās savienības, ekonomiskās un sociālās kohēzijas specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2006. gada 28. aprīlī. Ziņotājs — **METZLER kgs.**

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 427. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 17. un 18. maijā (17. maija sēdē), ar 143 balsīm par, 4 — atturoties, pieņēma šādu atzinumu.

Kopsavilkums un ieteikumi

Komiteja atzinīgi vērtē iniciatīvu kā soli pareizajā virzienā. Priekšlikums, par kuru tiek sniegts atzinums, ir paredzēts, lai vienkāršotu un padarītu pārredzamākus dažus īpaši strīdīgus PVN noteikumus attiecībā uz jautājumu par pakalpojumu sniegšanas vietu. Komiteja atzinīgi vērtē minēto iniciatīvu attiecībā uz Sesto PVN direktīvu. Tas ir solis pareizajā virzienā, lai īstenotu Lisabonas stratēģiju un iekšējā tirgus direktīvā minētos mērķus. Lai Eiropas pilsoniskā sabiedrība varētu funkcionēt, ir nepieciešama funkcionējoša un konkurētspējīga ekonomikas sistēma. Minētais būtiskais priekšnoteikums tiks izpildīts tikai tad, ja tiks izmantots līdzīgs tiesiskais regulējums. Tādēļ atzinīgi vērtējams ir grozītais priekšlikums direktīvai. Minētajā priekšlikumā, paplašinot noteikumus attiecībā uz pakalpojumu aplikšanu ar nodokli to patēriņa vietā, ir paredzēts izvairīties no konkurenci traucējošā tiesiskā regulējuma. Tomēr, kā turpmāk tekstā tiks izklāstīts, priekšnoteikums ir vienlaicīgi veikta attiecīgo mehānismu izveide, kas arī mazajiem un vidējiem uzņēmumiem dod iespēju būt konkurētspējīgiem Kopienā, neciešot no pārmērīga papildu administratīvā sloga. Jādomā par funkcionējošu "vienas pieturas" mehānisma izveidi.

EESK jau 2004. gada 28. aprīļa atzinumā norādīja uz to, ka PVN ļoti bieži netiek maksāts, un ierosināja izveidot alternatīvu sistēmu, ar kuras palīdzību ir iespējams efektīvāk iekasēt nodokļus. Minētajā atzinumā tika kritizēts tas, ka pašreizējās PVN sistēmas nepilnību dēļ tā tiek atšķirīgi piemērota attiecībā uz iedzīvotājiem/patērētājiem. Minētās nepilnības ātri jānovērš.

Pēc iespējas ātrāk jānovērš konkurences izkropļojumi. Piemēram, gadījumā, kad uzņēmējs savus pakalpojumus tirgū var piedāvāt par izdevīgāku cenu tikai tādēļ, ka kādā starposmā nav samaksāts apgrozījuma nodoklis, un tādējādi viņš ir ieguvis nepamatotu konkurences priekšrocību cenas ziņā. Tādēļ Komiteja arī šajā sakarā uzstājīgi aicina rīkoties attiecīgās iestādes.

Neskaidrības, kas var rasties valodu daudzveidības dēļ, var nozīmēt kopīgās tirdzniecības un kopējā tirgus beigas. Lai varētu lietot vienotu tiesisko regulējumu, jāaskaņo minētā regulējuma definīcija. Tādēļ EESK aicina novērst neskaidrības attiecībā uz definīcijām. Šajā sakarā labs piemērs ir grozītā priekšlikuma 9.a pantā minētais jēdziens "Nekustamais īpašums", kas atspoguļo EKT (Eiropas Kopienas Tiesa) centienus novērst

pārpratumus, kuri varētu rasties ES dalībvalstu atšķirīgo definīciju dēļ. Tas notiek, Tiesai vadoties pēc tā, ka Kopienas tiesībās ir noteiktas patstāvīgas definīcijas, kas pamatojas uz Sestās PVN direktīvas definīcijām (sal. ar definīciju "Nekustamā īpašuma iznomāšana" Maierhofer lietā, C-315/00, 2003. gada 16. janvāra spriedums).

Šajā sakarā pēc iespējas ātrāk jāīsteno arī attiecīgie nepieciešamie tiesību akti, lai likumdevējiem dotu iespēju tos nekavējoties transponēt valsts tiesību aktos. Tomēr jāsaņemas, vai minēto direktīvu varēs īstenot 2006. gada 1. jūlijā, kā tas ir paredzēts.

Pamatojums**1. Ievads**

ES nodoms ir, piemēram, saskaņā ar Lisabonā pieņemtajiem lēmumiem, nākamo gadu laikā kļūt par konkurētspējīgāko ekonomisko zonu pasaulē. Lai sasniegtu minēto mērķi, Eiropas Savienībā un dalībvalstīs jābūt konsekventiem, savstarpēji saskaņotiem un konkurētspējīgiem nodokļu tiesību aktiem. Pateicoties galvenokārt Sestajai EK direktīvai, PVN ir lielā mērā saskaņots ES, tomēr pastāv barjeras un šķēršļi, kas būtiski ietekmē Kopienas tirdzniecības sakarus, kā EESK jau ir atspoguļojusi 2004. gada 28. aprīļa atzinumā ECO/128 "Noteikumi attiecībā uz vietu, kurā pakalpojumi tiek aplikti ar nodokli" attiecībā uz 2003. gada 23. decembra priekšlikumu direktīvai.

Pašreizējais priekšlikums, kas groza Sesto PVN direktīvu, ir saistīts ar 2003. gada 23. decembra priekšlikumu direktīvai, un tajā ir iekļauta jauna saskaņota kārtība attiecībā uz vietu, kurā ar nodokļiem tiek aplikti uzņēmumiem sniegtie pakalpojumi (B2B) un privātpersonām sniegtie pakalpojumi (B2C).

2. Vēsturiskā attīstība

2.1 Kopš 1967. gada 11. aprīļa, kad pastāv Pirmā un Otrā EK direktīva, Kopienas mērķis ir bijis novērst ar nodokļiem saistītos šķēršļus starp dalībvalstīm. Lai īstenotu minēto iniciatīvu, jāvienojas par vietu, kurā notiek aplikšana ar nodokli. Ieviešot izcelsmes valsts principu, rastos situācija, ka par visām ar nodokli aplikamajām darbībām, kas tiek īstenotas Eiropas Kopienā, tiktu maksāts uzņēmēja reģistrācijas vietā.

Tātad saskaņā ar minēto principu, piemēram, par precī, kas ir ieviesta no Francijas citā dalībvalstī, būtu jāmaksā Francijas PVN likme. Tas pats attiektos arī uz pakalpojumiem no Francijas.

2.2 Tomēr, piemērojot izcelsmes valsts principu, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem, atsevišķās valstīs būtu jāpielīdzina PVN likmes. Galvenokārt tomēr būtu nepieciešama iekšējā mijiedarbības sistēma, jo PVN veido lielu daļu no Eiropas valstu nodokļu ienākumiem un ES finansējuma.

2.3 Minēto iemeslu dēļ ES ir nolēmusi nepiemērot — vismaz ilgākā pārejas laikā — izcelsmes valsts principu.

2.4 Tomēr ES Komisijas veic dažādus pasākumus, lai veicinātu tirdzniecības sakarus starp dalībvalstīm, novērstu birokrātiskus šķēršļus, kā arī lai mazinātu konkurences izkropļojumus, ko it īpaši rada atšķirīgās nodokļu likmes, un pēc iespējas pilnībā izvairītos no tiem. Īpaši Padomes agrākā darbība ir veicinājusi atšķirību saglabāšanos. EESK atbalstīs arī turpmāk Komisiju visos tās pielāgošanas centienos, ar kuru palīdzību tiks atvieglota iekšējā tirgus funkcionēšana.

3. Jaunā tiesiskā regulējuma nozīme un mērķis

Pakalpojumu sniegšanas vieta parasti ir noteicoša attiecībā uz to, kur pakalpojums tiek aplikts ar PVN. Ņemot vērā, ka PVN pamata likmes ES svārstās no 15 % līdz 25 %, grozītajā priekšlikumā minētajās nozarēs, kas tiks regulētas, tiek radītas visas iespējas kropļot konkurenci starp uzņēmumiem/ar nodokli aplikamajām personām ES, kā arī no trešo valstu uzņēmēju puses. EKT aizvien vairāk savā praksē vērsas pret konkurences izkropļojumiem, kas rodas, atšķirīgi piemērojot apgrozījuma nodokli. Tas galvenokārt attiecas uz konkurenci, piemēram, starp ar nodokli aplikamajiem uzņēmējiem un valsts aģentūrām. Piemēram, EKT 2005. gada 13. oktobra spriedumā attiecībā uz lietu C-200/04 "*Finanzamt Heidelberg/iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH*" ir teikts, ka izskatāmajā lietā ir acīmredzams, ka papildu nosacījums attiecībā uz Sestās EK direktīvas 26. panta piemērošanu var radīt nepieļaujamas atšķirības starp uzņēmējiem un nenoliedzami novestu pie attiecīgo uzņēmēju savstarpējās konkurences izkropļošanas, kas apdraudētu minētās direktīvas vienotu ieviešanu.

4. Grozītais 2005. gada 20. jūlija priekšlikums Padomes direktīvai

4.1 Vispārīgas piezīmes.

Viens no minētajiem pasākumiem ir atspoguļots grozītajā 2005. gada 20. jūlija priekšlikumā Padomes direktīvai (KOM(2005) 334 galīgā red.). Pirms minētā grozītā priekšlikuma bija sagatavots 2003. gada 23. decembra priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu (KOM(2003) 822 galīgā red. — 2003/0329(CNS)).

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2004. gada 28. aprīlī sniedza atzinumu par minēto priekšlikumu direktīvai. Minētajā atzinumā EESK ir uzsvērusi, ka jaunie noteikumi neatbilst Komisijas vispārīgi izvirzītajam mērķim vienkāršot tiesisko regulējumu. Komisija ir uzsvērusi, ka pēc iespējas jāsamazina dalībvalstu rīcības brīvība, interpretējot noteikumus, un nodokļu iestāžu rīcības brīvība, pieņemot lēmumus. Pirmām kārtām Komiteja uzskata ka, PVN Informācijas apmaiņas sistēma kā uzraudzības sistēma, ņemot vērā jau pašlaik radušās sistēmas problēmas, ir neapmierinoša.

4.2 Konsultāciju dokuments.

Vienlaicīgi ir notikušas vairākas konsultācijas attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu. Kopumā konsultāciju rezultātā izrādījās, ka ir jāpārskata noteikumi attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu, jo pašreizējie noteikumi atzīti par neskaidriem. Tajā pat laikā kopumā tika atzīts, ka jebkura veida grozījumiem šajā jomā jāatbilst nodokļu iestāžu uzraudzības prasībām un uzņēmēju nodokļu saistībām, kā arī tajos jāņem vērā princips, ka PVN maksājums jāsaņem tai valstij, kurā tiek sniegts pakalpojums. Šajā sakarā konsultāciju dalībnieki aizvien ir uzsvēruši, ka jāizstrādā praktisks tiesiskais regulējums, kura īstenošana neizraisa lielas izmaksas un kas nekavē tirdzniecības sakarus Kopienā.

4.3 Vispārīgi noteikumi grozītajā priekšlikumā.

4.3.1 Strikti jāizšķir, vai pakalpojumu sniedz viens uzņēmējs otram uzņēmējam (ar nodokli aplikamās personas maksātāji) (1) vai arī uzņēmējs sniedz pakalpojumu personai, kas nav uzņēmējs (ar nodokli neapliekamās personas) (2). Pašreizējā projektā ir strikti noteikts, kā katrā no abiem gadījumiem jārikojas.

4.3.2 Ja pakalpojumus sniedz ar nodokli aplikamajām personām, lai noteiktu pakalpojumu sniegšanas vietu, pamatnoteikumam jāattiecas uz vietu, kur klients ir reģistrēts, un nevis uz vietu, kur ir reģistrēts pakalpojuma sniedzējs.

4.3.3 Minētajā priekšlikumā ir ierosināts saglabāt pamatnoteikumu, ka, sniedzot pakalpojumu ar nodokli neapliekamajai personai, pakalpojumu sniegšanas vieta ir pakalpojumu sniedzēja reģistrācijas vieta. Minētais lēmums ir pieņemts, jo, aplikot ar nodokli pakalpojumus, kas ir sniegti ar nodokli neapliekamajām personām citā ES dalībvalstī, pakalpojumu sniedzējam uzņēmējam rastos nesamērīgi liels administratīvais slogs, piemēram, reģistrēšanās kā PVN maksātājam citā ES dalībvalstī.

4.3.4 Tāpēc bez mehānisma, kas, neradot liekus administratīvos sarežģījumus, ļautu iekasēt nodokli patēriņa dalībvalstī, nav īstenojams, ka visi ar nodokli neapliekamajām personām sniegtie pakalpojumi tiek aplikti ar nodokli patēriņa vietā.

(1) "Ar nodokli aplikamā persona" šajā gadījumā ir uzņēmējs, kam par sniedzamo pakalpojumu aprēķina PVN un kas parasti var atskaitīt savu PVN parādu no PVN, ko tas ir samaksājis par saņemto pakalpojumu.

(2) "Ar nodokli neapliekamā persona" šajā gadījumā ir persona, kas nav uzņēmējs, galvenokārt privātpersona/galapatērētājs, kam nav jāiesniedz PVN deklarācija.

4.3.5 Tomēr ir nepieciešami daži izņēmumi no minētā pamatnoteikuma.

5. Priekšlikuma direktīvai kopsavilkums (grozījumi)

5.1 Izņēmumi no pamatnoteikuma.

Daudzi, kas ES ir interesējušies par minēto tematu, atbalstīja ierosinātos grozījumus attiecībā uz vietu, kur pakalpojumus apliek ar nodokli. Tomēr izskanēja arī dažas prasības turpmāk saglabāt izcelsmes valsts principu un pašreizējos vispārīgos noteikumus.

5.2 Jaunā tiesiskā regulējuma detalizēts izklāsts.

Tālāk tekstā tiks **īsi ieskicēti tikai tie grozījumi**, kas izriet no minētā priekšlikuma direktīvai:

5.2.1 6. pants — *Pakalpojumu sniegšana.*

— Jāpievieno 6. punkts, kurā teikts, ka minētajā direktīvā meitasuzņēmumu savstarpēji sniegtie pakalpojumi netiek uzskatīti par pakalpojumiem.

5.2.2 9.d pants — *Ar nodokli apliekamajām personām sniegti īpaši pakalpojumi.*

— Pievienot jaunu 2. punktu, kurā ir paredzēts noteikt pakalpojumu sniegšanas vietu saistībā ar restorānu un ēdināšanas pakalpojumiem ar nodokli apliekamajām personām kuģos, gaisa kuģos vai vilcienos. Pakalpojumu sniegšanas vieta ir pārvadāšanas pakalpojuma izbraukšanas vieta.

Tādējādi, radot skaidrību, ir ņemtas vērā arī EESK intereses.

— Papildinātajā 3. punktā minētā ilgtermiņa **noma vai izpirkumnoma** nozīmē līgumā noteiktu vienošanos, kas paredz kustama materiāla īpašuma nepārtrauktu valdījumu vai izmantošanu vairāk nekā 30 dienas. Ar minētā noteikuma palīdzību jau iepriekš var novērst strīdīgus jautājumus (piemēram, ar nodokli apliekamajai personai piešķirta vieglā automobiļa noma tūlītējai lietošanai).

5.2.3 9.f pants — *Ar nodokli neapliekamajām personām sniegti īpaši pakalpojumi.*

— Grozot 1. punkta c) apakšpunktu, mācīšanas pakalpojumi, kurus var sniegt no attāluma, tika izslēgti no regulējuma, norādot uz 9. g panta 1. punkta d) apakšpunktu un iekļaujot tos īpašos noteikumos.

— Tagad 1. punkta d) punktā ir iekļauti restorānu un ēdināšanas pakalpojumi, kas tādējādi tiek aplikti ar nodokli vietā, kur tie fiziski tiek veikti.

— Panta 2. punktā ir paredzēts, ka, sniedzot restorānu un ēdināšanas pakalpojumus kuģos, gaisa kuģos vai vilcienos pasažieru pārvadāšanas laikā, pakalpojumu sniegšanas vieta ir nosacīti noteikta pārvadāšanas pakalpojuma izbraukšanas

vieta. Tādējādi ir ņemts vērā konsultāciju procesā minētais ierosinājums.

— Ar nodokli neapliekamajām personām sniegtu transporta līdzekļu ilgtermiņa nomas (tātad garāka nekā 30 dienas) pakalpojumu apliek ar nodokli vietā, kur klients ir reģistrēts, vai kur tam ir pastāvīgā dzīvesvieta vai kur tas parasti rezidē.

— Īstermiņa nomas pakalpojumi (piemēram, vieglā automobiļa noma uz dažām dienām) apliekami ar nodokli vietā, kur transportlīdzeklis tiek nodots klienta rīcībā. Arī minēto noteikumu konsultāciju procesā ir atzinīgi vērtējuši vairāki dalībnieki.

5.2.4 9.g pants — *Pakalpojumi, kurus ar nodokli neapliekamajām personām var sniegt no attāluma.*

— Minētais pants ir pilnībā pārstrādāts. Pakalpojumi, kas ir minēti 9. g panta 1. punktā, tiek sniegti tur, kur klients ir reģistrēts, vai kur tam ir pastāvīgā dzīvesvieta vai kur tas parasti rezidē.

Konsultāciju laikā minētais noteikums ir vērtēts galvenokārt ļoti negatīvi, ņemot vērā nesamērīgo administratīvo slogu, kas rodas PVN saistību izpildes dēļ. Tādēļ par minētā noteikuma priekšnosacījumu ir izvirzīta prasība izveidot "vienas pieturas" mehānismu.

— EESK ierosina, ka pakalpojumi, uz ko jāattiecinā minētais pants, jādefinē vēl skaidrāk.

5.2.5 9.h pants — *Ar nodokli neapliekamajām personām starpnieka sniegti pakalpojumi.*

— Veicot grozījumu, tiek precizēts, ka starpnieka sniegtu pakalpojumu vieta ir vieta, kur veic galveno darījumu saskaņā ar 9. a līdz 9. g pantu un 9. i pantu.

5.2.6 9.i pants — *Ar nodokli neapliekamajām personām ārpus Kopienas sniegti pakalpojumi.*

— Šajā pantā veiktie grozījumi izriet no 9. g pantā veiktajiem svītrojumiem, kā jau iepriekš minēts.

5.2.7 9.j pants — *Izvairšanās no nodokļa dubultās uzlikšanas.*

— Tiesiskais regulējums attiecībā uz elektroniskās tirdzniecības, telekomunikāciju un apraides pakalpojumiem, ko piedāvā ārpus ES reģistrēts pakalpojumu sniedzējs, arī turpmāk, nosakot pakalpojumu sniegšanas vietu, tiek saglabāts. Tātad arī turpmāk noteicošā būs dalībvalsts, kurā ir reģistrēts ar nodokli neapliekamais klients, vai dalībvalsts, kurā pakalpojums faktiski tiek izmantots.

Tā kā attiecīgie noteikumi turpmāk būs izklāstīti 9.g un 9.h pantā, pašreizējie apakšpunkti h), j) un l) tiek svītroti.

5.2.8 22. panta 6. punkta b) apakšpunkts 28. h panta paredzētajā redakcijā — apkopojošā paziņojuma paplašināšana.

— Ierosinātajā minētā panta grozījumā ir paredzēts, ka apkopojošajā paziņojumā, ko iesniedz ikviens ar nodokli apliekamā persona, kam ir PVN identifikācijas numurs, papildus jānorāda atsevišķus ar pakalpojumu sniegšanu saistītos darījumus. Šajā sakarā runa ir par citiem pakalpojumiem, kas sniegti klientiem ar PVN identifikācijas numuru, par 5. daļā minētajiem darījumiem un ar nodokli apliekamajiem klientiem, kam ir sniegti pakalpojumi saskaņā ar 9. panta 1. punkta nosacījumiem.

5.2.9 Tehniski priekšlikuma grozījumi.

Pārējie ir galvenokārt tehniskie grozījumi, tādēļ mēs norādām uz grozītā priekšlikuma paskaidrojuma raksta 2.12. punktu.

6. Savi priekšlikumi un piezīmes

6.1 Pakalpojumu sniegšanas vieta, sniedzot pakalpojumus ar nodokli apliekamajām personām.

6.1.1 Komiteja atzinīgi vērtē, ka ir plānots paplašināt apgrieztās maksas procedūru uzņēmumu līmenī jeb ar nodokli apliekamo personu pakalpojumu apmaiņu.

6.1.2 Tomēr jābūt izpildītam priekšnoteikumam, ka apgrieztās maksas procedūras dalībnieki to var veikt bez jebkādam problēmām. Problēmas varētu rasties tad, ja pakalpojuma sniedzējs uzņēmums darījuma novērtējumu attiecībā uz PVN noteikumiem, pakalpojumu sniegšanas vietu, nodokļu saistībām un nodokļu likmi vai iespējamo atbrīvojumu no nodokļa varētu atstāt pakalpojuma saņēmēja ziņā tā, ka pēdējam nebūtu iespējas droši pārbaudīt minētos datus.

6.1.3 Uzņēmumi nebūtu jāapgrūtina ar pārmērīgām papildu saistībām attiecībā uz deklarāciju un uzskaiti. Katram uzņēmējam ES obligāti jādod iespēja noskaidrot, vai citā ES dalībvalstī reģistrētā uzņēmēja/ar nodokli apliekamās personas, kas saņems pakalpojumu, pienākums ir izmantot apgrieztās maksas procedūru attiecīgajā darījumā. Uzliekot pārmērīgu atbildību pakalpojuma sniedzējam uzņēmējam gadījumos, kad neizdodas atgriezt PVN parādu, tiktu nodarīts kaitējums visai sistēmai un rezultātā to neatbalstītu iesaistītās personas.

6.2 Pakalpojumu sniegšana ar nodokli neapliekamajām personām.

6.2.1 Ja uzņēmējs/ar nodokli apliekamā persona sniedz pakalpojumus ar nodokli neapliekamajām personām, jau no paša sākuma ir izslēgts, ka varētu izmantot apgrieztās maksas procedūru. Tas nozīmē, ka, pakalpojumu apliekot ar nodokli tā patēriņa vietā, uzņēmējam no citas ES dalībvalsts būtu jāreģistrējas pakalpojuma sniegšanas valstī kā PVN maksātājam un jāpilda minētajā valstī noteiktās PVN saistības. Lai mazinātu šo administratīvo slogu un tādējādi arī Kopienas tirdzniecības sakaru kavēšanu, ir nepieciešami nebirokrātiski noteikumi.

6.2.2 Reģistrēšanās pienākums radītu ievērojamu papildu slogu, augstas izmaksas un šaubu gadījumā to, ka ar nodokli apliekamais uzņēmējs atteiksies no šāda pakalpojuma sniegšanas. Tomēr tādā veidā netiktu panākta iekšējā tirgus atvēršana un uzņēmumu konkurences izlīdzināšana visās ES dalībvalstīs, bet gan citā ES dalībvalstī reģistrētais uzņēmējs nonāktu nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar vietējiem pakalpojumu sniedzējiem. Tas nevar veicināt tirdzniecības šķēršļu mazināšanu. Minētā iemesla dēļ noteikumus par pakalpojuma, kas sniegts ar nodokli neapliekamajai personai, aplūkšanu ar nodokli to patēriņa vietā būtu jāpaplašina tikai tad, ja ierosinātā "vienas pieturas" sistēma darbotos ātri un bez problēmām. Tikai tad varētu sagaidīt, ka uzņēmējs sniegs ar nodokli apliekamos pakalpojumus, iespējams, visās ES 25 dalībvalstīs, kaut arī nebūs iespējas izmantot apgrieztās maksas sistēmu. Citādi būtu risks, ka rodas pretējs efekts, proti, ka mazie un vidējie uzņēmumi tiek izstumti no ES iekšējā tirgus.

7. PVN priekšnodokļa atmaksas kārtība

7.1 Tas pats attiecas uz PVN saistību vienkāršošanu PVN priekšnodokļa atmaksas kārtības ietvaros. Kā zināms, problēmas, kas saistītas ar priekšnodokļa apmaksu, īpaši attiecībā uz mazām summām, liek uzņēmējam pārdomāt, vai ir vērts iesniegt pieprasījumu ārvalsts ieņēmumu dienestā, vai arī viņam ir daudz izdevīgāk jau no paša sākuma pilnībā attiekties no atmaksas, kas viņam pienākas. Tādējādi faktiski tiek pārkāpts princips, uz ko pamatojas Sestā PVN direktīva, proti, spēja atskaitīt priekšnodokļu summas.

Šajā sakarā Komiteja uzskata, ka dažās valstīs būtu vēl vairāk jācenšas panākt pilnīgu un vienmērīgu PVN paaugstināšanu.

7.2 Tādēļ būtu jānodrošina, ka tiek īstenoti ES Komisijas izstrādātie priekšlikumi attiecībā uz "vienas pieturas" sistēmas izveidi un pārbaudīta to efektivitāte.

Briselē, 2006. gada 17. maijā

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētāja*

Anne-Marie SIGMUND